

Ch ng 10

Ngày hôm sau Hi u Tô i làm m i bi t tình hình ng t nghiêm tr ng th nào, b i hôm tr c khi cô v n nhà li n l n ra ng ngay, không xem ti vi c ng ch ng lên m ng. Trên MSN xu t hi n thông tin khi n m i ng i u ho ng s , các trang m ng liên t c a tin v tình hình ng t, nhi u ng i không tìm c n c m t. Công vi c trong công ty t m ng ng l i, các ng nghi p u ch ng quyên góp, Hi u Tô c ng quyên m t tháng l ng, sau ó n lúc ngh tr a thì cùng ng nghi p i hi n máu. Cách l n tr c hi n ch a n n a n m, nh ng cô bi t rõ nhóm máu c a mình hi m g p, trong suy ngh c a cô c ng ch mu n c u thêm nhi u ng i, dù là thêm m t ng i c ng c.

Không tìm th y xe hi n máu, t nhiên lúc ó Thi u Ch n Vinh gi i n tho i n, lúc này có l là khi anh tr c ca sáng.

“Hi u Tô”, gi ng anh vô cùng g p gáp, “B nh vi n c a anh nh n c l nh ph i t ch c i c u h n T Xuyên. Lúc này anh ng kí r i, bây gi có thông báo b n anh tr a nay xu t phát”, đ ng m t lát anh nói ti p, “ i anh quay l i, chúng ta nói chuy n ti p, c không?”.

Trái tim cô b ng tr u n ng, nghe n i đ ch n s kéo dài, v i vãi nói: “Anh chú ý an toàn”.

“Anh bi t”, trong ng nghe l n nhi u t p âm, có l là ang trong h i tr ng, c ng có th ngoài, “Anh bi t”, anh đ ng m t lát r i nói, “T m bi t”.

i n tho i cúp máy, vang lên ti ng tút tút báo b n, cô ng ó, trái tim chua xót kh rung ng. Cô s i, i anh tr v , r i s nói th t v i anh. Cô làm sai, cô s can m i di n, không c n bi t anh s chán ghét hay r i b cô, cô s i n lúc y, i anh tr l i.

Sau khi Thi u Ch n Vinh i r i thì không còn tin t c gì n a, vì m ng i n tho i n i x y ra ng t liên l c khó kh n, ngành vi n thông c ng kêu g i c ng ng h n ch gi i n n vùng g p n n, b o m gi liên l c cho nh ng thông tin kh n c p và quan tr ng. Trên truy n hình t ng thu t tr c ti p 24/24 tin t c c u n n, c th gi i nh ang chìm vào au n và n c m t, hàng ngàn hàng v n ng i ch t i. T t c nh ng ai th y c nh ó u r i l , ng nghi p c a cô b t khóc vì nh ng t m nh mà báo chí a tin, vì nh ng a tr mãi mãi ng yên, vì nh ng hình nh au n khi m t i ng i thân.

Hi u Tô c ng c m th y b t l c, ng tr c thiên tai, s c l c c a m i cá nhân u th t nh bé g n nh tuy t v ng. Cô c thuy t ph c b n thân tr n t nh, làm nh ng vi c mà cô có th làm c. Ngân hàng máu t m , nh ng cô v n ti p t c ng ký đ phòng, n u thi u máu c ng có th nhanh chóng hi n ngay. Vài ng nghi p c a cô l p thành nhóm, quyên ti n mua v t đ ng, n c

khóang, l u b t, thu c men g i n vùng b n n, Hi u Tô c ng tham gia. B u i n luôn trong tình tr ng b n t i m t t i m i, r t nhi u ng i g i qu n áo ch n màn n vùng g p n n, có b ng thông báo v a c đ ng lên, vi t r ng t t c hàng g i n vùng g p n n u mi n phí. Nhân viên b u i n b n dán nhãn cho nh ng thùng qu n áo l n, có ng i g n nh b t khóc ngay i s nh, bên c nh c ng có ng i nh nhàng an i, không bi t có ph i là lo cho b n bè ng i thân n i g p n n, hay ch n gi n là khóc cho s b t l c c a mình.

Cô m t m i, u óc hoàn toàn tr ng r ng.

Hi u Tô ng quên trên chuy n xe i n v nhà, cô m th y b m , m th y Thi u Ch n Vinh, m th y chính mình. Tuy t r i r t dày, tuy t tr ng xóa m t màu chôn vùi t t c , m t mình cô b c trên tuy t tr ng, i r t lâu r t lâu, v a ói v a l nh, nh ng không tìm th y ai.

Xe i n ng m rung m t cái r i đ ng l i, b t u thông báo thì cô m i gi t mình t nh đ y, phát hi n mình ã ng i quá tr m, ành i xu ng r i chuy n sang chi c xe i di n i ng c l i. Trong khoang xe có m t ng i m tr đ n theo a con, cô bé vô cùng áng yêu, có l ch m i m t hai tu i, ôi m t en lay láy nhìn cô, c i.

Vào th i kh c t t c nh ang b n c m t nh n chìm, vào th i kh c c t n c u c m th y au n nh t, khi ng i đ n ch ng trình trên ài truy n hình c ng n c n không thành ti ng, ch có tr nh m i m m c i nh th , ôi m t ngậy th vô t i, mang l i cho m i ng i hy v ng, cho m i ng i t ng lai, cho m i ng i th y h nh phúc.

Khi v nhà cô r t b t ng khi nh n c tin nh n u tiên c a Thi u Ch n Vinh t khi anh i: “Hi u Tô, hôm nay i n tho i có th g i tin nh n c r i, nh ng v n không th g i c. Tình hình ây r t t , n bây gi ng v n ch a thông n vùng quê, ngày mai nhóm c u h c a b n anh ph i theo b i vào trong núi, lúc y i n tho i s l i m t tín hi u”.

Cô c m i n tho i b m m t o n tin r t dài xóa r i vi t thêm, vi t thêm r i xóa, s a n cu i cùng ch còn l i m y ch : “Hy v ng m i th bình an, em i anh v ”.

G i tin nh n r t lâu sau mãi v n không thành công, i n tho i c báo th t b i. Cô không b cu c, th h t l n này n l n khác, ng i cu n l i trên sofa, nhìn tin nh n nh xú ang không ng ng chuy n ng. G i tin th t b i, th l n n a, v n th t b i, th l n n a... cu i cùng n khi nh n c thông báo “tin nh n g i thành công”, cô m i ng ng u phát hi n c mình ã t m i.

Anh không h i âm l i cho cô, có th do tín hi u không t t, có th là do quá b n. Tin t c nói r ng có nhi u nhân viên c u h không ng i v t v n nh ng n i xa nh t, trên màn hình là r t nhi u b i c u h tr i áo ng bên ng, bác s và y tá c ng không đ ng b c. Có l anh m t quá, b n ph u thu t, b n c p c u, ngay c th i gian ngh ng i c ng không có... cô i n n a êm, r i cu i cùng tay c m i n tho i ng thi p trên gh .

Sáng hôm sau v a i làm, ông ch li n cho ng i tìm cô: “Công ty V Thiên v a g i i n, b o cô ph i n ó m t chuy n”.

Cô thoáng s ng ng i.

Ông ch d n dò: “Công ty V Thiên là khách hàng quan tr ng c a chúng ta, cô i ngay i, c g ng ng l vi c”.

“Vâng.”

Mu n n cao c v n phòng V Thiên ph i qua sông, m t kho ng m t gi ng h i ng m i n n i. Vào thang máy lên l u, ti p tân xác nh n cô có h n tr c nên g i i n thông báo: “Th ký Thi u, cô bên Bác Vi n n r i”, u đây bên kia hình nh nói gì ó, ti p tân gác máy i n tho i nói, “Cô cô có th lên trên r i”.

Trông khí th th t hoành tráng, c a s l n nhìn th ng ra b sông, phong c nh thu g n trong t m m t. T n i này nhìn xu ng, con sông trông gi ng nh m t d i l a tr ng, nh ng tòa cao c hoa m bên sông c ng thu nh l i, tr nên xa xôi. Ánh n ng trong v t, c thành ph nh c đất vàng t a ra s ph n hoa thoát t c. Còn cô v n ch ng có tâm trí âu mà ng m c nh, ch theo sát th ký Thi u ang d n mình vào phòng khách.

Th ký Thi u khách sáo nói v i cô: “Cô xin i m t lát, Lôi tiên sinh s n ngay”.

Tuy ã chu n b t t ng r t k , nh ng khi g p l i Lôi V Tranh cô v n lúng túng ng lên.

Cánh c a g n ng n khép l i sau l ng anh ta, l n u tiên cô nhìn th ng vào anh ta, phát hi n anh ta có nét r t gi ng Thi u Ch n Vinh. Ch có m t i m duy nh t không gi ng, có l là ôi m t, ôi m t c a Thi u Ch n Vinh gi ng nh n c h sâu mà m áp, còn ánh m t c a anh ta l i gi ng bi n c khi n ng i ta có c m giác không tài nào n m b t c.

Cô hít m t h i sâu, nh bi t rõ s ph i i di n v i cái gì.

“Cô , m i ng i.”

Anh ta r t khách sáo, nh ng cô v n i anh ta ng i xu ng tr c, m i c n th n ng i trên sofa.

Dáng v anh ta r t tho i mái, không gi ng v áng s nh t i hôm ó, gi ng nh hai ng i hoàn toàn khác nhau, có c v ôn hòa c a Thi u Ch n Vinh cùng s nhỏ nh: “Cô , tôi v n mu n h n cô ra ngoài nói chuy n, nh ng ngh n n i này s an toàn, tôi ngh cô c ng không mong mu n có ng i bi t c chúng ta g p m t”.

Cô v n im l ng l ng nghe.

“Rõ ràng tôi ã ánh giá th p v trí c a cô trong lòng Ch n Vinh, nhi u n m qua tôi ch a bao gi th y nó bu n r u nh v y. Chuy n này tôi c ng không nh

cho b m bi t, mà cô c ng không mu n làm l n chuy n. Cho nên nhân lúc Ch n Vinh không có m t, tôi mu n nói chuy n rõ ràng v i cô.”

“Lôi tiên sinh...”

Anh ta ng t l i cô: “Cô là ng i thông minh, nên hi u r ng gia ình chúng tôi tuy r t tho i mái nh ng yêu c u duy nh t c a b m tôi dành cho i t ng k t hôn c a con cái là trong s ch. Tôi không mu n gia ình mình bị n thành trò c i, c ng không mong mu n Ch n Vinh b t n th ng. Cho nên tôi ngh r ng cách gi i quy t t t nh t cho vì c này v n là ngh ban u c a tôi v i cô - r i xa Ch n Vinh”.

Cô khó kh n m l i: “Tôi...”.

“Ra n c ngoài du h c thì sao, cô ? Cô th y h ng thú v i tr ng i h c nào? Wellesley? Mount Holyoke? Hay là Columbia University?”

“Lôi tiên sinh...”

“Cô , s kiên nh n c a tôi có h n”, m i ngón tay anh ta an vào nhau, th hi n rõ v th , “Hi n nay cô ang làm vi c cho Bác Vi n, m t công ty thi t k ki n trúc. Còn tôi l i có nh h ng v i ngành này, có th hoàn toàn v t ngoài s t ng t ng c a cô. Nếu tôi nh không l m, cha cô ch còn hai n m n a là v h u, m cô c ng ch còn vài n m, n lúc ó h có th yên n qua tu i già...”

Cô không t ch ng lên, tay si t ch t: “Lôi tiên sinh, n u Ch n Vinh bi t h t m i chuy n, anh y mu n r i b tôi, tôi s không nói b t c i u gì. B i vì tôi làm sai, anh y không tha th cho tôi là úng, nh ng n u Ch n Vinh mu n tha th cho tôi, dù ch t tôi c ng không t b , vì tôi th t lòng yêu anh y”.

Lôi V Tranh d a ng i vào gh sofa, bình th n b t c i, Hi u Tô phát hi n khi anh ta c i trên má còn có lúm ng tí n n hi n, nh ng nh t h n Thi u Ch n Vinh. Vì n c i c a anh ta nh có nh không, nó gi ng nh c n gió trên m t bi n, trong tích t c ã bi n m t. Anh ta c i nh không, h i l i: “Cô , cô th t s không th y x u h sao?”.

“Tôi không th y x u h . Lôi tiên sinh, anh đ ng nh có c m i th trên th gian này, quy n l c, a v , ti n tài... c ng nh anh ã nói, th gian này nh ng vì c anh không làm c r t ít. Nh ng khi anh uy hi p tôi không c m th y x u h , t i sao tôi ph i x u h ? úng, ban u tôi h , sau chuy n ó tôi h i h n, tôi r i b , anh d a vào cái gì mà cho r ng tôi là ng i ph n không àng hoàng? Tôi làm sai, tôi không có ý nh tha th cho mình, nh ng n u Ch n Vinh tha th , tôi nh t nh s c g ng h t s c ti p t c yêu anh y. Tôi h i h n vì mình không th ng th n v i anh y, tôi th t s r t h i h n, cho dù anh y không tha th cho tôi. áng ti c th i i ánh m t trình ti t ph i b nh t vào l ng heo ã qua t lâu. Lôi tiên sinh, nói n trình ti t, tôi cho r ng anh không có t cách ch trích tôi. Anh và gia ình anh có th yêu c u tôi hoàn h o trong tr ng, còn v t ng lai c a anh thì sao? Cô y li u có t cách yêu c u anh

gi mình trong s ch, không có chút quan h gi i tính nào tr c khi k t hôn? Cho nên anh không có t cách ch trích tôi, ng i duy nh t có th làm i u ó, ch có mình Ch n Vinh. Chuy n gi a tôi và anh x y ra tr c khi tôi quen bi t Ch n Vinh, còn Ch n Vinh c ng th ng th n nói r ng tr c ây c ng t ng s ng chung v i b n gái Anh, ch vì sau này tính cách không h p nên chia tay. Cho n ngày hôm nay, nh ng ki n th c tôi c d y, cho tôi bi t r ng trong quan h tình c m thì nam n là bình ng. Sau khi quen bi t Ch n Vinh, tôi ch a làm gì có l i v i anh y, tôi m t lòng m t d yêu anh y, cho nên tôi c m th y không có gì áng x u h .”

Anh ta nheo m t nh ang ánh giá cô, sau cùng nói: “Cô , cô không có thành ý gi i quy t s vì c này?”.

“N u anh c m th y tôi không x ng áng v i Ch n Vinh, anh có th tr c ti p i nói v i Ch n Vinh r i b tôi, ch không ph i ng i ây uy hi p tôi b ng gia ình tôi.”

Anh ta g t u t v khen ng i: “D ng c m, r t áng khen!”.

Còn cô ng ó, dáng th ng t p nh m t m i tên, ánh m t dõi th ng nhìn anh ta. Anh ta t nhiên phì c i: “Th t ra tôi r t mu n bi t, n u nh Ch n Vinh quay v , xác nh s chia tay v i cô, cô s có dáng v th nào”.

“ ó là chuy n gi a tôi và anh y, ch c n là do anh y l a ch n, tôi u có th ch p nh n. Có l tôi s au kh , có l s chán n n m t th i gian, c ng có th c i này tôi s không yêu m t ai khác n a nh ng tôi ã yêu anh y. Dù sao tôi c ng r t h nh phúc, b i tôi bi t c yêu là gì. Còn anh, Lôi tiên sinh, anh ch a t ng tr i qua, c ng s không th hi u c.”

Cô l n c i u tiên trong m y ngày g n ây: “ ây là t ng n m m i, ng m t n i cao th này, Lôi tiên sinh, tôi t ng t m nhìn c a anh ph i h n ng i khác”, cô kh nghiêng ng i, “T m bi t”.

B c vào thang máy cô m i phát hi n ra hai má nóng b ng. Cô s m t mình, không ng b n thân l i cùng lúc nói ra nhi u lý lu n nh v y, nh ng ch c n ngh n Ch n Vinh, ngh n anh b o cô ch , cô c m th y không có gì áng s , không s gì c , b i anh nói cô i, cô nh t nh s i anh v .

Khi i n tho i reo cô còn t ng mình nghe l m, ngh ó là Thi u Ch n Vinh, cô v i vàng l y i n tho i ra, thì ra là lão M c. Lão M c v n n to nói l n nh tr c, ngay câu u tiên ã h i ngay: “ Hi u Tô, i vùng g p n n không?”

Câu h i này khi n cô ng n ng i, Lão M c ti p t c nói: “Không ng i, tòa so n ngoài tr c ban toàn b u i r i, nh ng v n còn m y thôn nh ch u thi th i n ng ch a có ng i n. Lão Lý ang B c Xuyên lo l ng s t ru t, H Minh l i b k t Thanh Xuyên! Tôi mu n nh n m t báo cáo c th ! Bu i chi u s có m t máy bay c u n n i, tôi ã nh ng i tìm m t ch , tòa so n l n này th t s không tìm c ng i, cô i không? N u mu n i thì nói nhanh, không c thì tôi tìm ng i khác”.

“Tôi i, tôi i!”, cô không k p suy ngh , v i áp, “ ng nhiên là i!”.

Lão M c r t d t khoát: “V y cô t chu n b n c và n, ng làm gánh n ng c a ng i dân”.

“Bi t r i bi t r i”.

Cô gác i n tho i, sau ó g i th ng v công ty, tìm phó t ng giám c bên qu n lý nhân l c, nói m t m ch h t m i chuy n, l i thêm vào: “N u công ty cho phép tôi ngh phép, tôi l p t c i ngay, n u công ty không cho phép... tôi ch ành xin thôi v i c”.

Dù sao Lôi V Tranh ã có d nh không cho cô ti p t c theo ngành này n a, cô c ng không l u luy n gì. N u có th i, tuy không có c h i g p c Thi u Ch n Vinh nh ng c ng có th cùng anh ng d i m t b u tr i, cùng hít th m t b u không khí. Quan tr ng nh t là có th giúp c chút gì ó cho các n n nhân, cho dù ch u v t v cô c ng ch u c.

Phó t ng giám c h i ng c nhiên: “Cô , cho dù ngh phép bình th ng, cô v n ph i xin phép công ty t ba tháng tr c. Có i u...”, phó t ng giám c nhanh chóng m m c i, “Tr ng h p c bi t ph i gi i quy t riêng úng không? Cô i i, chúng tôi xem nh cô ngh phép”.

Cô c m ng không bi t nói gì, ch ành l p i l p l i câu “Cám n”. Phó t ng giám c l i nói: “Bây gi d ch n v n còn, cô là ph n i ph i c n th n”.

Cô d ng nh ch bi t nói hai t c m n.

C p trên là Ninh Duy Thanh c ng r t ng h , l p t c s p x p nhân viên nh n l i v i c c a cô, tho i mái nói: “Cô yên tâm i i, chú ý an toàn”.

Cô ch y i mua r t nhi u th c ph m thu c men, n u t t c có th mang i, có th chia cho n n dân c ng t t. Cô dành chút th i gian g i i n tho i cho Trâu T K , nh cô b n giúp mình gi u cha m . Cô mua dùng, mang theo bao l n bao nh ch y ra sân bay, lúc này c ng g n n gi máy bay c t cánh. Cô tìm c ng i quen c a Lão M c, lên máy bay m t cách thu n l i.

Chuy n bay kho ng hai gi , trên máy bay u là nhân viên y t chuyên nghi p, m i ng i ai n y u im l ng, g n nh không ai nói chuy n. Hi u Tô say máy bay nh , c ng có th là do c ng th ng, ch ành c nh m m t ngh ng i.

Không n m m , ch ng m t lát, có l là m i phút, có l ch vài phút, có l c ng ch vài giây. Th i ti t r t x u, máy bay bay vào không ph n T Xuyên thì chìm trong mây mù, sau ó l i n phía trên sân bay Song L u, b k t trên không nên không th không lái vòng quanh m i m y phút. Thành ô ang m a, c ng may khi h cánh khá thu n l i.

Xu ng máy bay, Hi u Tô m i n tho i, tín hi u bình th ng. Cô th g i i n tho i cho Thi u Ch n Vinh nh ng i n tho i c a anh ang n m ngoài vùng ph sóng, cô ành nhân lúc ch l y hành lý g i tin nh n cho anh. Anh không tr

L i, có th không nh n c tin, c ng có th là ang b n. Hi u Tô l i g i tin nh n cho Lão M c, báo cô ã n n i bình an. Trong phòng ch r t n, kh p n i u là tình nguy n viên và nhân viên c u tr , m i ngu i u ang i hành lý. Cu i cùng cô nhìn th y túi c a mình trên b ng chuy n, khó kh n kéo xu ng, t nhiên bên c nh có ng i a tay ra, giúp cô nh c lên xe y, cô liên t c c m n. Ng i kia nhìn th y túi xách c a cô toàn thu c và mì n li n, th nên h i cô: “Cô có ph i là tình nguy n viên không?”, cô h i ng i ng n áp, “Không ph i, tôi là phóng viên”.

Ng i kia c i r t ôn hòa: “Không có gì, nh nhau c ”.

úng v y h u gi ng nhau, n ây làm nh ng vi c b n thân có th làm, c g ng h t s c mình.

Tình tr ng Thành ô khá h n nhi u so v i t ng t ng c a cô, tr t t thành ph ã l p tr l i. Tuy kh p n i v n y l u b t nh ng giao thông ã khô i ph c nh bình th ng, th nh tho ng có th nhìn th y xe c p c u ch y nh bay ngang qua. Tòa so n có chi nhánh Thành ô, các phóng viên u i tuy n trên, ch còn m t biên t p l i. Cô n g p biên t p ó, không ng v a vào ch a c bao lâu thì g p d ch n. Hi u Tô c m th y c n phòng l c l m y giây, cô gi t mình s hã i, nh ng biên t p kia l i khá tr n t nh: “L c qua l c l i r i cô s quen thôi”.